

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Această lucrare de cuvânt hrănește cerul de sfinți și de îngeri, și hrănește pe pământ pe cei hrăniți de Dumnezeu, și pe care Tatăl Meu Savaot Mi i-a dat și Mi-i dă din lume ca să-i hrănesc pe ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care se coboară din cer pentru viața lumii, precum este scris.

Cuvântul lui Dumnezeu este mana care se coboară din cer pe pământ, și este pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ hrană, căci Eu vin cu sfinții și cu îngerii, vin cu cerul, nu vin singur.

Vin cu casa Mea și cu casnicii Mei, o, și așa l-am învățat pe poporul care vine după hrana Mea la izvor, și i-am spus să nu umble pe pământ fără casă, să ia casa cu el când umblă i-am spus, că pământul este stăpânit de fiii oamenilor, de cei ce nu caută și nu iubesc pe Dumnezeu, și vai celui ce umblă descoperit, și fără adăpost ceresc când umblă el pe pământ printre fiii oamenilor!

O, e zi de sărbătoare de pomenire a sfinților Mei purtători de Dumnezeu, și care, prin harul lui Dumnezeu de peste ei și prin viața lor sfântă și prin dragostea lor mare pentru adevărul cel din cer pe pământ, au pus temelie de neclintit casei lui Dumnezeu, bisericii sfinților, călăuziți ei de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care cârmuiește lucrând prin sfinții lui Dumnezeu, prin biserica lui Dumnezeu, căci sfinții înseamnă biserica lui Dumnezeu, și iată cuvânt adevărat, că nu biserica a dat pe sfinți, ci sfinții au însemnat biserica în toată vremea de sub cer, iar altfel să nu se laude cei cu nume de biserică peste ei dacă nu sunt ei sfinți, dacă nu sunt ei biserică a Duhului Sfânt, prin Care să lucreze și să cârmuiască Dumnezeu peste pământ și peste oameni pentru împărăția cerurilor cu oamenii, așa cum au lucrat părinții cei sfinți la început ca să așeze ei pe temelie tare împărăția lui Dumnezeu între oameni pe pământ, și care în toată vremea și-a aflat vrăjmași mari dintre fiii oamenilor, care nu vor peste ei împărăția lui Dumnezeu.

Am la masă de cuvânt pe sfinții cei de la începutul bisericii Mele, pe părinții care s-au adunat în sobor în vreme de mare furtună asupra bisericii Mele, vânt dușman dinăuntru și din afara trupului ei, căci cine nu stă sfânt și frumos în trupul bisericii Mele, acela stârnește furtună și dureri și ispite și diavoli, dușmani din afară, dar sfinții bisericii au lucrare de veghe mereu peste ea și-și păzesc casa și strigă la Dumnezeu să vină El să biruiască mereu furtuna și să aducă pacea în casă.

O, așa am făcut și Eu, Domnul, când am văzut furtuna gata întetită peste ucenicii Mei, dați Mie din lume de Tatăl ca să-i păzesc de furtuni, de dușmani, dar când furtuna a lovit greu ca să Mă ia pe Mine de lângă ei, Eu am îngenuncheat, și prin lacrimi i-am încredințat Tatălui pe ai Mei și M-am rugat Lui pentru ei, pentru paza lor de cel rău ca să nu piară ei, și să rămână mărturisitori ai Mei pe mai departe în lume și să ducă ei lumina Mea până la margini, așa cum au făcut și sfinții părinți când s-au adunat în număr mare în sobor și au anatemitizat toate eresurile primejdioase, care băteau peste biserică, și au întărit ei mersul cel adevărat și sfânt al creștinilor de atunci și de după ei prin vreme, și s-a pecetluit adevărul dumnezeiesc prin biserică și mersul cel curat al turmei, iar aceste legi sfinte au avut puterea să țină pe făgaș lucrarea lui Dumnezeu peste pământ prin biserică, o, și nu trebuie, nu este voie, nu trebuie scos nimic, nimic de la temelie pusă să stea pe ea biserica de pe pământ, căci casă pe patru stâlpi tari este zidirea bisericii, iar altfel nu poate sta ca să nu cadă ea.

Viața creștină nu este ca viața cea lumească pe pământ, și este ca în cer viața celor ce sunt fii ai lui Dumnezeu prin biserică întărită prin sfinți. Viața celor ce sunt ai lui Dumnezeu pe pământ este ca și a Mea, cu post și cu rugăciune, cu îngenucheri mereu, cu umilință trăită și cu smerenie lucrată tot timpul.

Este scris în Scripturi că înaintea tronului Domnului stau în cer în cupe de mare preț rugăciunile sfinților, care țin lumea și pământul ca să nu se clatine, și iată, am la masa de azi pe sfinții părinți, pe cei ce au întărit pe temelie cerească biserica Mea și au lăsat peste ea cârmă tare și scrisă, sabie cu două tășuri ținând ei în mâini, și așa este slava cuvioșilor Mei, precum este scris.

O, nu oricum este de vegheat peste biserică, iar sfinții părinți au vegheat cu Duhul Sfânt și cu lucrarea Lui peste ea și cu sfinte rugăciuni spre cer în vremi de ispite și de eresuri. Azi însă nu mai are cine să vegheze pentru sfințenia bisericii și a fiilor ei, că iată, de aproape șaptezeci de ani nu mai are patru stâlpi tari biserica Mea, căci unul din ei a fost mișcat din loc chiar de cei ce stăpâneau atunci biserica, o, și așa se întâmplă când se ivesc stăpâni, care nu vor să fie slujitori, ci stăpâni vor să fie peste biserica lui Dumnezeu, iar de atunci postul sfinților apostoli abia se mai ivește în filele din calendarul creștin, căci s-a umblat fără teamă la rădăcina pomului, că așa a voit lucrarea lui antichrist, și care a găsit păstori fără de veghe și i-a făcut să schimbe așezarea sărbătorilor sfinte, căci știe omul antichrist cum să facă atunci când vrea să lovească în casa lui Dumnezeu, că îl leagă pe cel tare, pe cel din frunte, și face apoi risipire și clătinare și prigoană, face ca lupul care pătrunde peste oi, așa cum a fost și atunci, de au căzut sub chinuri preoți plini de har și creștini, dați pe mâna prigonitorilor, și jalea a cuprins toată țarina creștină atunci, și cea mai lovită a fost atunci țara română, țara Mea de azi, în care Mi-am așezat masă de cuvânt și râul vieții curgând din tronul Meu peste pământ, ca să afle popoarele susurul cel blând și milos al apei vii, al cuvântului care iese din gura Mea ca să păstoresc cu el în vreme de mare lipsă de păstorie.

Eu Însumi vin și păstoresc, precum este scris să lucrez, și am înaintea Mea rugăciunile sfinților care stau la temelie bisericii Mele, și de aceea fiecare creștin care aduce la cer rugăciunea lui trebuie să se roage la sfinții cei mijlocitori în cer pentru ei și să spună apoi: *„Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi miluiește-ne pe noi!”*. Iar poporul cel de azi, urmaș al celor de la început ucenici ai Mei și sfinți ai bisericii lui Hristos, trebuie să spună ei lui Dumnezeu Tatăl: *„O, Tată, pentru rugăciunile Fiului Tău Iisus Hristos Mielul, miluiește-ne pe noi și păzește-ne de lume și de cel rău din lume, ca să fim ai Tăi până la sfârșit, și să ne ții sub ocrotirea Ta de Tată, căci vremea este aspră și este cu dușmani”*.

Celor de azi, care stau peste biserică, le spun lor și-i rog cu aplecare, îi rog să caute cumva să se adune într-un gând sfânt să-Mi repare cămășuța ruptă, o, că e ruptă bucați cămășuța Mea, și nu mai este cine s-o repare, decât bunăvoința lor, dacă vor.

O, n-am de unde să mai iau un împărat de pe tronul lui și să Mă descopăr lui ca atunci, și ca să adune el soborul bisericii și să repare pe cele sfâșiate ale vieții creștine din biserică. Era atunci cu sfinții părinți în sobor împăratul, era Constantin împăratul, căruia M-am descoperit ca să-i întăresc biruința peste păgâni, și a biruit el pentru slava bisericii Mele, a biruit prin sfinții bisericii, și care stau acum pe scaune înaintea tronului Domnului, precum este scris, și care se roagă neîncetat pentru viața creștinilor de pe pământ, pentru cei din necazul cel mare, căci viața fără Dumnezeu a lumii e cel mai mare necaz care poate bate peste pământ, și care trebuie să scoale la veghe sfântă biserica Mea, casa Mea, și pe cei ce sunt pe pământ fii ai lui Dumnezeu, iar rugăciunile sfinților Mei vor birui toate eresurile, toate fărădelegile, și vor ajunge și de pe pământ rugăciuni sfinte înaintea Mea și vor lucra ele pentru cei ce sunt ai Mei pe pământ.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, împarte-Mi cuvântul și cheamă-Mă să stau lângă tine ca să poți pentru Mine și ca să pot pentru tine și să grăbesc slava Mea și lumina ei peste pă-

mânt, căci rugăciunile sfinților Mei Mă îndeamnă și Mă întrebă mereu: «*Doamne, până când? Doamne, scoală-Te să împărățești și ca să-Ți cântăm slava biruinței, o, Doamne!*».

O, M-am sculat și Mă scol și sunt cu slavă de cuvânt peste pământ și pregătesc slavă și odihnă sfinților Mei.

Să fie credință în cuvântul lui Dumnezeu! Eu sunt Mielul Care biruiește, iar cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământ acum, vor cânta, vor cânta cu sfinții cântarea biruinței Mielului lui Dumnezeu, vor cânta și se vor odihni de așteptare, o, și va fi frumoasă, va fi frumoasă biruința Mea, dar și ei, o, și ei. Amin, amin, amin.

18/31-05-2020